

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LII (46)
Štev. (Nº) 23

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
24 de junio - 24. junija 1993

Ob prazniku državnosti

Slovenija je samostojna že dve leti

Slovenija kot samostojna država praznuje drugo obletnico svojega obstoja. Bil je to velik, dokončni korak na poti našega naroda v zgodovino. Morda leto prej se je Slovenija otresla komunistične diktature in je tako tudi skoraj istočasno stopila tudi na pot svobodnega razvoja in življenja.

Dve leti pomenita kaj malo v naši zgodovini. A vemo, da smo že pred tisočletjem in pol imeli svojo samostojno državo - Karantanijo. Svet nas je tedaj poznal kot Karantance. Naša pot je bila enaka kakor pot Avstrije, Poljske ali Rusije. A ker smo živeli na mejah velesil in na prepihu, je bila naša pot presekana in zavrtja. Medtem ko so druge države napredovale in se utrjevale, smo bili po sili razmer zaprti v notranjost in smo se lahko razvijali le v kulturi.

Razvoj naše politične zavesti pa se je razvijal dalje. Že Trubar je govoril Vsem Slovincem, Vodnik je pisal o Osivljeni Iliriji, leto 1848 smo pisali o Zedinjeni Sloveniji, z majsko deklaracijo smo zahtevali avtonomijo, v prvi Jugoslaviji smo dobili enotno (a brez Primorske in Koroške) Dravsko banovino, med revolucijo smo imeli v domobrancih slovensko vojsko s slovenskim jezikom, v drugi Jugoslaviji smo dosegli Socialistično republiko Slovenijo.

Zadnji, odločilni korak smo storili 25. junija 1991 leta, ko smo razglasili samostojno, svobodno in neodvisno Slovenijo. Naša pot je sicer po ovinku prišla v pravo smer. Ni bilo lahko, saj smo se morali braniti pred okupatorsko „bratsko“ vojsko in nerazumevanjem sveta, kakor tudi pred ovirami bivših tovarišev, ki jim ni bilo to všeč, a so morali popustiti ljudski volji.

Kako pa so med nami odmevali ti dogodki v osrednji Sloveniji? Vedno smo poudarjali, da smo živ del slovenskega naroda. In to ni ostalo le pri deklamiranju, pošteno smo se potrudili, da smo na praktičnem polju to tudi izvajali. Samo pomislimo na vse naše šole, od osnovnih do visokošolskih. Koliko truda, skrbi zastojnega dela je bilo vložena vanje, a so le dosegli svoj namen. In drugo prosvetno,

kulturno, organizacijsko delo med nami, delo po okrajih, šport, igre, petje itd. Vse to je bilo živ dokaz o naši kulturni pripadnosti slovenskemu narodu. In naše politično delo - ko smo najprej med nami samimi utrjevali zavest slovenske samobitnosti in državnosti, ki nam je rasla iz leta v leto. Naša borba proti komunističnemu samodržstvu je tudi pripomogla, da so doma dobivali vsaj moralno pomoč demokratično usmerjeni Slovenci, svet pa je slišal drugo plat zvona, ne le Titovo samohvalisanje.

Ko se je končno Slovenija osamosvojila, smo po svojih močeh pomagali. Najprej z našo moralno podporo plebiscitu, s katerim smo dokazali, da ves narod - doma in razpršen po svetu - stoji trdno združen na poti samostojnosti. Potem pred dvema letoma, ko smo preko Svetovnega slovenskega kongresa pričakali dan nove Slovenije. In ostali rojaki v Buenos Airesu so z močnimi manifestacijami in medijskimi intervencijami podprli ta državniški akt.

Tudi sedaj, ko sta pretekli že dve leti, se čutimo živ del slovenskega naroda in tudi dobri državljani slovenske države. Vzdržujemo stike s Slovenijo, morda še ne v taki meri, kot bi si želeli in bi bilo prav, izdajamo in ponatiskujemo knjige v osrednji Sloveniji, k nam prihajajo na obisk in po informacije od doma in zamejstva.

V tej novi situaciji si moramo načrtovati novo pot. Ne novo v smislu, da bi zatajili staro, ampak novo v taktiki, prilagojeni novim razmeram. A vedno bomo ostali zvesti našim demokratičnim načelom in zgodovinski zavezanosti naši protirevolucionarni borbi.

V Sloveniji ni vse tako, kakor si želimo. A važno je sedaj to, da je Slovenija le samostojna v sklopu svetovnih držav in da si sama kuje pot v bodočnost. Tudi z našo pomočjo bo našla pravo smer. Vsaka obletnica tega slavnega dne nas bo morala najti bolj zavestne, bolj združene, bolj demokratične in bolj svobodno usmerjene. To je naša pot iz zgodovine v prihodnost.

TD

Dr. Marko Kremžar v Sloveniji

„Od leta 1890 do danes je 20 do 25 odstotkov Slovencev odšlo v zdomstvo. V času parnega stroja so bili ti ljudje res oddaljeni in bi težko pomagali pri narodovem razvoju. Danes, ko obstajajo satelitske povezave, pa je treba upoštevati zdomce kot aktivni del narodove duše. To morda ni pomembno za slovensko državo, je pa pomembno za slovenski narod,“ je na tiskovni konferenci Slovenskih krščanskih demokratov poudaril gost dr. Marko Kremžar, načelnik SLS-SKD, ki se je lani pridružil Slovenskim krščanskim demokratom kot območni odbor za Argentino, in podpredsednik Slovenskih krščanskih demokratov.

Dr. Kremžar je orisal zgodovino Slovenske ljudske stranke, ki je nastala 1892, da bi dosegli socialno pravično ureditev slovenske družbe in branili slovenski narod pred nemškimi ogrožanjem:

„Leta 1940, ko je umrl dr. Korošec, se je začelo kritično obdobje ne le stranke, am-

pak tudi naroda. Leta 1945, ko je del naroda odšel v emigracijo, se je SLS ponovno oblikovala. Po dr. Kreku in Milošu Staretu sem postal njen načelnik. Ob tem sem se vprašal, kakšen smisel ima politično delo izven domovine. Nujno bi moralo biti vezano na stranko v domovini, ker pa to ni bilo mogoče, so demokratične stranke ustanovile Narodni odbor, da ohranimo vsaj majhen del narodovega telesa, ki ne bo pod kontrolo totalitarnega sistema. Tako je emigracija obdržala svojo politično sestavo, največja težava notranje organizacije je ležala na SLS. Leta 1988 smo začeli delati nov, posodobljen program stranke, decembra 1989 je zbor zaupnikov po vsem svetu ta program sprejel, kar je bilo izhodišče za pogovore s SKD in SKZ, ko se je v Sloveniji začelo demokratično gibanje. Politično delo emigracije je zaključeno, smisel ima povezava z novimi strankami, zato smo se pridružili Slovenskim krščanskim demokratom.“

(Po „Slovincu“)

Stane Dolanc in Hit

S pomočjo naših informatorjev smo prišli do nekaterih novih podrobnosti o severnoistrskih igralnicah, predvsem pa portoroško in novogoriško. Neizpodbitno dejstvo je, da je v portoroškem Casinoju v začetku osemdesetih let italijanska mafija začela „prati denar“ prek posojilnih služb, ki jih je za tamkajšnje območje „dobavljal“ in „zanje skrbel“ omenjeni Aldo Fanelli. Kasneje je to početje nadaljeval v Hitovih igralnicah. Za to je vedela tudi slovenska Udba oziroma Služba državne varnosti, ki se je ob poslu s tihotapljenjem cigaret, avtomobilov itd. začela ukvarjati še z igralništvom. Toda „na lep način“ — skrbel je za zaščito „določenih ljudi“, v zameno pa pobirala „igralniški odstotek“. Mafija naj bi zanjo naredila kakšno „majhno uslugico“ v tujini.

Luigi Ciccarelli je v Sloveniji nemoteno deloval, toda tudi za italijanske preiskovalne organe in njihovo tajno službo njegova vloga nikoli ni bila jasna. Čudno je tudi to, da leta 1987 jugoslovanske oblasti niti odgovorile niso na zahtevo italijanskih pravosodnih organov po Ciccarelljevi ekstradiciji.

Zakaj bi ga tudi, ko pa nekatera znamenja kažejo, da je bil sodelavec SDV. Celoveč. Naši informatorji pravijo, da je sodeloval tudi z varnostno-informativno službo.

To je posredno potrdil tudi prejšnji notranji minister Igor Bavčar na drugi seji Bučarjeve komisije, ko je o spremljanju igralništva dejal: „Vsa vprašanja, ki smo jih naslavljali na bivše sodelavce SDV, na bivše vodje SDV, so ostala brez odgovora. Vsi so zanikali kakršno koli povezanost. Tudi razgovori s Spinellijem v Portorožu, De Chieso itd. niso dali nobenih rezultatov.“ De Chieso pa je eno od imen Luigija Ciccarellija alias Alda Fanellija.

Torej sta tako Igor Bavčar kot bivši šef VIS dr. Miha Brejc vedela za „živo legendo istrskega igralništva“, vendar iz njega kot tudi nekdanjih sodelavcev SDV nista mogla izvleči ničesar.

Naš informator je bil pri tem vprašanju nedvoumen in odločen: „Imel je mogočne veze tako v slovenskem kot jugoslovanskem političnem vrhu. Obiskoval ga je sam Stane Dolanc in prav on je bil njegov zaščitnik.“

Po „Delu“

Zakon o lastninjenju

V Sloveniji je Državni svet (to je senat) zavrnil zakon o lastninjenju. Na novem glasovanju pa ga je Državni zbor spet potrdil, a Državni svet, kjer imajo večino levčarji, je odločil, da se bo pritožil na ustavno sodišče, ker bi ta zakon sprožil pravni nered in razveljavil sklenjene pogodbe.

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

V soboto, 26. junija 1993 — Slovenska hiša, Ramón L. Falcon 4158

- ob 19.15 - ZAHVALNA SV. MAŠA - TE DEUM
- ob 20.00 - ARGENTINSKA IN SLOVENSKA DRŽAVNA HIMNA
izvajajo Ani Rode, Luka Debevec, prof. Ivan Vombergar
- POZDRAVNI NAGOVOR predstavnika RS Božidarja Finka
- OB 2. OBLETNICI OSAMOSVOJITVE
govor predsednika ZS prof. Tineta Vivoda
- SLAVNOSTNA VEČERJA

Posebno vabljeni člani vseh organizacij.

ZEDINJENA SLOVENIJA IN MEDORGANIZACIJSKI SVET

Volitve na Primorskem

Neitalijanom in neitalijanskim državljanom je izredno težko poročati o temeljnih spremembah, ki se z izredno naglico odvijajo na Apeninskem polotoku. Vse kaže, da se stari politični sistem ruši, pravih alternativ pa še ni videti. To velja v vseh ozirih tudi za upravne volitve, ki so bile 6. junija na skoraj celotnem italijanskem ozemlju. Poročilo se bo opiralo na članka, ki ju je Ivo Jevnikar, tajnik stranke Slovenska skupnost Ssk, napisal za Slovence z dne 8. junija in za Katoliški glas z dne 10. junija ter na dr. Draga Legiše, ki ga je objavil Novi list z dne 10. junija.

Upravne volitve 6. junija 1993 so zajele deset milijonov in pol italijanskih volilcev. Škandali in nenehni sodni pozivi vodilnim predstavnikom italijanskih vladnih strank so povzročili pravi potres. Največji poraženki na nedeljskih volitvah sta nedvomno bili Socialistična stranka Italije - PSI in Krščanska demokracija - DC. Obe stranki sta izgubili po več odstotkov volilcev, tako da je danes bivši Craxijev in De Michelisov PSI ena manjših strank v italijanski politični areni, DC pa je v srednji in severni Italiji srednje velika stranka, saj se je na njeno mesto na severu krepko povzpela protestniška Severna liga, v tradicionalno „rdečem“ srednjem delu države pa je bila prva politična stranka demokratska stranka levice - PDS, bolj ali manj socialdemokratiziran del nekdanje Komunistične partije Italije - PCI. DC je vsaj do neke mere obdržala prvo mesto na italijanskem jugu.

Volitve v Furlaniji - Julijski krajini, kjer na Tržaškem, Goriškem in Videmskem živi slovenska manjšina so izšle kot drugod v severni Italiji. Najmočnejša stranka v deželnem parlamentu, ki bo štel 60 svetovalcev, je zdaj Severna liga, ki je prejela 18 sedežev (na zadnjih deželnih volitvah leta 1988 sploh ni nastopala). Za njo se je uvrstila DC s 15 sedeži (prej 24), Demokratska stranka levice - PDS ima 6 svetovalskih mest, Stranka komunistične obnove - PRC (Rifondazione comunista - „ortodoksno“ jedro bivšega PCI) je izvolila 4 svetovalce (prej enotni PCI jih je imel 11), neofašisti iz misovskega gibanja - MSI so prejeli 5 sedežev (prej 3), socialisti - PSI imajo 3 svetovalce (prej 12!), gibanje zelenih ima 3 sedeže (kot prej). Nacionalistična Lista za Trst - LpT je ohranila svoja dva svetovalca, nova formacija Liga za avtonomno Furlanijo ima tudi dve svetovalski mesti. Zaradi povezave z „naprednimi“ silami pri PDS so republikanci - PRI, ki imajo do zahtev slovenske manjšine v Italiji zelo podobna stališča kot nacionalistične stranke, ohranili sedež in ravno tako so deželnega svetovalca ohranili liberalci - PLI, ki so se povezali z nacionalisti pri LpT. Iz deželnega sveta so izpadli Furlansko gibanje, Socialdemokratska stranka Italije - PSDI in edina slovenska politična organizacija v Italiji Slovenska skupnost - Ssk, ki je imela svojega predstavnika v tem važnem organu vseh 29 let, odkar sploh obstaja avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina. Za Ssk in tudi za celotno slovensko manjšino predstavlja to dejstvo hud udarec. V novem deželnem svetu bo sedaj slovenski predstavnik PDS Miloš Budin, slovenskega rodu in sicer iz Slovenske Benečije je tudi neka izvoljena predstavica Severne lige. V prejšnjem deželnem svetu je bilo pet Slovencev, in sicer 2 iz vrst bivšega PCI, 1 kot predstavnik Ssk, 1 iz vrst PSI in 1 iz gibanja Zelenih - zadnja dva svetovalca pa nista nastopala kot predstavnika manjšine.

Rezultati deželnih volitev niso torej najbolj spodbudni za slovensko manjšino v Italiji. Do takih izidov je prišlo zaradi nove volilne zakonodaje za deželne volitve, ki postavlja pragove manjšim strankam (še huje bo, ko bodo za te volitve uvedli

večinski sistem), kakor tudi zaradi razprševanja slovenskih glasov po raznih italijanskih strankah. Jasno je tudi, da imajo in da bodo imeli slovenski kandidati v teh strankah zaradi sprememb volilnih zakonodaj v večinskem smislu vedno manj možnosti za uveljavitev. Slovenska skupnost - Ssk je tak razvoj napovedovala in že lansko jesen predlagala skupen nastop vseh slovenskih kandidatov. Pri tem ni žela večjega uspeha. Nato se je skušala tehnično povezati z DC oz. s PDS oz. s Severno ligo in nato tudi s PRC, a brez uspeha. Partnerji so ali postavljali nesprejemljive pogoje ali raje izbrali drugega „zaveznika“ ali sploh niso pokazali nobenega interesa. Kot je bilo že rečeno, je to vedenje italijanskih strank do Ssk v marsičem spominjalo na odnos, ki so ga nekoč imeli ljudje do okuženih s kugo ali do gobavcev.

Kljub vsemu temu pa so bili volilni rezultati za Ssk vsekakor zadovoljivi. Stranka je v primerjavi z zadnjimi deželnimi volitvami leta 1988 prejela skoraj tisoč glasov več (9.633 letos, 8.692 pa 1988) in napredovala tudi v odstotkih. Sočasno z deželnimi volitvami so 6. junija potekale tudi pokrajinske volitve na Tržaškem in Goriškem. V obeh pokrajinah (pokrajina je v Italiji neka vmesna krajevna upravna enota med deželo in občino) je Ssk prejela še več glasov kot na deželnih volitvah. V tržaški in v goriški pokrajini se je namreč zanjo izreklo 10.146 volilcev. Do razlike med rezultati za deželne in za pokrajinske volitve je prišlo zaradi prigovarjanja slovenskih kandidatov na drugih strankarskih listah, češ da so glasovi za Ssk „izgubljeni“. Precej glasni so bili v tem smislu tudi „napredni“ krogi pri Slovenski kulturno gospodarski zvezi in Primorskem dnevniku, predvsem na Goriškem. Dejstvo pa je, da je 10.000 Slovencev ostalo v Furlaniji - Julijski krajini brez ustreznega zastopstva. Ti glasovi pa predstavljajo jasno obvezo za Ssk in za resnične demokrate, da postavijo zahtevo po zajamčenem zastopstvu slovenske manjšine v vseh izvoljenih telesih in da seveda še bolj energično zahtevajo pravičen zaščitni zakon za manjšino pri vseh merodajnih krogih tako v Italiji kot v Sloveniji.

Glede pokrajinskih volitev v Trstu in Gorici pa bo dokončna slika znana po 20. juniju, ko bodo balotažne volitve med najbolj voljenima kandidatomoma za mesto pokrajinskega predsednika. Na Goriškem bodo volilci izbirali med krščanskim demokratom Albertom Bergaminom in predstavnikom Severne lige Monico Marcolini, na Tržaškem pa med Slovincem in Sloveniji zelo neprijazno nastrojenim Paolom Sardosom Albertinijem, ki nastopa kot predstavnik Liste za Trst, in Francom Codegom, kandidatom PDS in formacije Zavezništvo za Trst. Ssk se je na Goriškem povezala z Bergaminom (Severna liga je zavmila vsako zavezništvo), na Tržaškem pa bodo volilci Ssk podprli Codego, čeprav se ta ni povezal z njihovo stranko, verjetno zaradi bojazni, da mu ne bi Ssk „preplašila“ zmernih volilcev, predvsem iz vrst DC, ki je za balotažne volitve nekoliko pilatovsko proglasila svojo nevtralnost. Resnici na ljubo se Codego ni povezal niti z drugimi silami, kot je na primer Stranka komunistične obnove, in tudi ne s Severno ligo, ki pa itak odklanja zavezništvo z drugimi političnimi formacijami.

V Trstu je Sardos Albertini predstavnik tistih sil, ki imajo revanšistične zahteve do Istre in ki seveda rade poudarjajo, da ima slovenska manjšina v Italiji še preveč pravic. Glede tega politika naj bo še zabeleženo, da je član (vsaj tako je nekajkrat izjavil) organizacije Opus Dei, v okviru Liste za Trst pa sodeluje z znanimi framasoni, kot je Manlio Cecovini (čigar predniki po oč-

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Slovar prevaja špansko besedo „iniciativa“, kot pobuda. Vendar ta beseda ne vsebuje celotnega pomena, ki ga pojav „politične iniciative“ predstavlja za politiko v Argentini. Kajti v večini primerov ne gre le za „pobudo“, naj storimo to ali naj zgradimo ono, marveč enostavno za to, da javnost govori o stvari, medtem ko pozabi na druge večje ali bolj nevshečne probleme. V tem oziru so argentinske vlade, in sploh argentinski politični krogi mojstri v tej zadevi, ker je mnogokrat res težko ugotoviti ali gre za resnično „pobudo“ ali le za lepo kuliso, za katero se skriva resnično važno dogajanje.

O SVOBODI TISKA

Kar se politične uspešnosti tiče, je stara sodba, da se je težko uspešno udeleževati v politiki brez spretnosti za „politično iniciativo“. V tem oziru je stara kritika za vojaške vlade, da so nastopale preveč odkrito in da jim je manjkalo spretnosti za obvladanje javnega mnenja prav na podlagi takih „pobud“. A imamo tudi protitež: Alfonsín je bil mojster v tej zadevi: skoraj ni bilo meseca in celo tedna, da ne bi vrgel v javnost katero izmed svojih „pobud“. Med te spadajo nekatere tako slavne kot „koncertacija“, ustanovitev „druge republike“, „vojno gospodarstvo“ in podobne. Le fraze, brez prave vsebine, ki pa so dneve in tedne polnile strani časopisov, medtem ko je gospodarstvo drvelo v brezna in se je država reševala le po naravnem zakonu žilavega preživljanja. A vse to Alfonsínu ni pomagalo, da ne bi moral še pred koncem svojega mandata sramotno zapustiti vlade in da mu je bila izrečena obsodba, da je dober politik a slab državnik.

Z Menemom je stvar nekoliko drugačna. Ni tako bister kot Alfonsín in nima enake ustvarjalnosti za nove snovi javnega prežvekovanja. Vendar ima nek naraven čut, da ljudje nikdar ne nehajo govoriti o njem in o njegovi vladi. In človek se mnogokrat vpraša, ali po naravnem teku dogodkov ali kot sad bistre „politične iniciative“, ki se v svetu zvezdnikov razloži s staro frazo: „naj govore dobro ali slabo, a naj govore“.

Te ideje nam padejo v glavo spričo pobude vlade glede omejitve informativne svobode. Kajti naj vlada še tako zanimivo riše obroke svojega koraka, gre za nevshečnost, ki se poraja vsakič, ko časopisje razkrije kak domač škandal in ugled vlade doživi nov udarec. A poglejmo, za kaj gre:

Vlada trdi, da je informacija, javno obveščanje, padla v roke velikih korporacij, ki da obveščajo ne po resnici, marveč po svojem okusu, ki seveda gre proti okusu vlade. To da je treba popraviti in zagotoviti, da tudi „neodvisni“ krogi pridejo do besede in tako javnost dobi popolno sliko o določenem dogajanju. To se lahko zgodi po posebnem zakonu, ki da ga bo vlada poslala v kongres za debato in potrditev.

Že ta napoved sama je dvignila toliko prahu, da nekaj dni ni bilo govora o drugi zadevi. In poraja se resno vprašanje, če gre za ponesrečeno predsednikovo idejo ali pa za bistro strategijo, za katero se skrivajo dogodki in nameni, ki jih ne vidimo po-

tovi strani so prišli v Trst iz krščansko-vipavske vasice Čehovini), v balotaži pa ga bodo zelo verjetno podprli neofašisti iz MSI, čeprav se z njimi ni uradno povezal. Je pa MSI v Trstu ena najmočnejših, če že ne najmočnejša stranka z okoli 17 oz. 18 % glasov. Zadnje sondaže napovedujejo, da ima Albertini precej možnosti za uspeh.

A. B.

polno jasno. A ostanimo zaenkrat pri dejstvih. Protestirala je vsa javnost z opozicijo na čelu. Prišlo je do novih besednih spopadov med predsednikom in radikali. Peronistična stranka je podprla predsednika. Le predsednikov brat in vodja senata Eduardo Menem je pametno izjavil, da je ta korak „nepriičen in nepotreben“. A ob vsem tem je nekaj le prišlo na dan: res malokdaj je bilo toliko časnikarske svobode kot sedaj: to predsedniku ne smemo zanikati. Ni govora o monopolu, kajti obstaja vsaj deseti- na močnih, različnih, od valde neodvisnih skupin na področju javnega obveščanja. In končno: jasno je, da delovanje teh informativnih organov vlado moti, kot je motilo vojaške vlade, ki so izvajale cenzuro, in kot je motilo Alfonsína, ki je za vsako slabo novico metal krivdo na „neodgovorno časnikarstvo“, kot da bi bil za vročino v človeškem organizmu kriv toplomer, ki jo kaže, ne pa bolezen, ki muči telo. Glede tega je zaznati mnogo nezrelosti in naivnosti v domala vseh argentinskih vladah.

TRETJA SILA

Vrnimo se k političnemu položaju. Bližajoče se volitve znova postavljajo pred oči opazovalca dejstvo, da kljub množici strank in stranci, ki polnijo državno in tudi krajevno politično življenje, v državi obstaja dejansko neke vrste bipartidizem, vladanje le dveh strank: peronistov in radikalov.

Vprašanje neke tretje sile je ponavljajoče se pojav argentinske politike zadnjih desetletij, ki pa nenehno prihaja v krizo, ker ni strukture, ki bi prenesla težo dolgih let političnega delovanja; ali pa morda, ker ni „caudilla“, ki bi mogel razbiti to dejstvo bipartidizma, čeprav je bilo glede tega precej poizkusov.

Dejansko tretje mesto zaseda skupek provincijskih strank. Če seštejemo guvernerje, poslance in celo senatorje, ki so zastopali in še zastopajo te politične formacije, bomo videli njih pomembnost, njih moč. Še več: zadnja leta ne radikali in celo sedaj niti peronisti ne morejo delovati v kongresu brez pomoči provincijskih strank.

A če govorimo o globalni politiki, te skupine nastopajo kaotično, avtonomno, brez prave koordinacije, zaradi česar jih ne moremo smatrati kot enotno tretjo silo. Spominjamo se, da je svoj čas bivši vojaški minister in nato politik pokojni Manrique povezal te formacije in žel lep uspeh. Za tem je „tretje mesto“ zasedla levičarska formacija intransigentov na podlagi svojega uspeha v prestolnici in provinci Buenos Aires. Notranji spori in poznejši razkol je onemogočil to stranko, ki je danes le privesek peronizma v provinci, medtem ko „emigracija“ stranke išče prostora na levici. Za tem so lepe uspehe želi liberalci in trdnost nastopili pot „tretje sile“, dokler jih ni povezava z menemizmom notranje razklala in znova potisnila v ozadje.

Zakaj pišemo o tem? Ker se bližajo volitve in je precej kandidatov za nov pojav „tretje sile“. Polkovnik Rico je že izrazil, da bo njegova formacija zasedla „drugo mesto“, v preveč optimističnem pogledu. Levica zbrana okoli „Velike fronte“ tudi cedi sline po tem zaželenem prostoru. A danes hočemo omeniti nov poizkus povezave provincijskih strank, ki ga tiho a neutrudno vodi senator José Antonio Romero Feris, vodja korrentinskih avtonomistov. Počasi a brez premora povezuje med seboj krajevne formacije, pod vidikom predsedniške kandidature leta 1995. V prestolnico pa skuša prodreti z novo stranko bivši demokristjan Allende, ki tudi išče novih obzorij za svoje politično delovanje: Imejmo jih pred očmi, čeprav z njimi bipartidizma ne bo konec.

FRANCE PERNIŠEK

+ DR. JULIJ SAVELLI

dobrega znanja verouka, ampak se je tudi zanimal za vsakega učenca, kako je z njegovim verskim in nravnim življenjem. Kadar ga je kateri od učencev poskušal nalagati, ga je po nekaj besedah že ujel na laži. Ko je bil hud, je bila njegova huda beseda za učenca: „Grdavž, ti me hočeš nalagati“ in ga je pocukal za „ta sladke“ tj. kratke lase nad ušesom. Nikomur pa ni dal slabega reda v spričevalu.

Katehet Lukman je popolnoma preokrenil Savellijevo življenje. V njem je spoznal resnično vernega in dobrega fanta, od doma lepo vzgojenega, prikupnega vedenja, skratka odličnega dijaka. Katehet ga je nekoč vprašal, kaj misli začeti po končani meščanski šoli. Fant mu je preprosto in odkrito povedal, da misli na učiteljske, še bolj pa se mu dopade vojaška pomorska akademija. Pred njim je blestela lepa modra uniforma z zlatimi gumbi in našitki, naškrobljena bela srajca s črno kravato in bele rokavice, skratka eleganten mornariški oficirček. To je sen ne samo

vnem teta Fani, ker je bil Julček še vedno njen ljubljencek.

V Ljubljani je bil eno leto domači učitelj v družini Bajt, lastnici zelo znane ljubljanske cvetličarne. Potem je dve leti stanoval v „Cirilovem domu“ v Strelški ulici, čigar vodja je bil dr. Lambert Ehrlich, vendar Savelli ni bil Stražar, hrano pa je brezplačno dobival v Marijanišču na Poljanski cesti. Vsa nadaljnja študijska leta je imel stanovanje in hrano v „Oražnovem domu“, ki je bil ustanova velikega človekoljuba zdravnika dr. Oražna.

Na ljubljanski univerzi je leta 1936 diplomiral, dve leti pozneje pa je še napravil doktorat. Po doktoratu l. 1938 je moral za 9 mesecev k vojakom v šolo za rezervne oficirje v Mariboru. Vsa akademska leta v Ljubljani je bil član Akademskega pevskega zbora, ki ga je vodil znani France Marolt. Leta 1939 je bil Savelli tudi predsednik Akademskega zbora. Dve leti je tudi vodil „Akademijski cerkveni pevski zbor“, ki je vsako nedeljo ob 11. dopoldne pel v frančiškanski cerkvi v Ljubljani pri tkzv. akademski maši, ki je bila zelo obiskovana, delno zaradi lepega petja, v glavnem pa zavoljo znamenitih pridig slovečega in učenega frančiškanskega patra Gvida Ranta. Na univerzi je deloval vsa leta tudi v katoliških akademskih klubih, iz katerih je ohranil najlepše spomine na univ. profesorja dr. Andreja Gosarja, ki ga je uvajal v študij socialnih vprašanj.

Po končani vojaški službi je vstopil v službo v tovarni „Stora“ v Šentvidu nad Ljubljano. 14. februarja l. 1941 se je v frančiškanski cerkvi v Ljubljani poročil z gdč. Lijo Kristan. Poročil pa ju je njegov brat Vilko. Med poročnim obredom je prepeval zbor učencev orglarske šole v Ljubljani pod vodstvom skladatelja dr. Franca Kimovca in ob orgelski spremljavi mojstra msgr. Stanka Premrla. Novoporočenca sta namreč bila tudi pevca v stolnici sv. Nikolaja in pri Srcu Jezusovemu, lazaristovski cerkvi v Ljubljani. Mladi zakonski par ni dolgo užival nemoteno srečo v svojem zunaj mesta lepo urejenem domu. Na cvetno nedeljo l. 1941 je nemška vojska napadla in vdrla v Jugoslavijo. Začela se je tragedija. V vojsko dr. Savelli ni bil poklican in s tem mu je bilo prihranjeno marsikatero trpljenje. Na Slovenskem je komunistična stranka začela organizirati in izvajati komunistično revolucijo. Ves slovenski narod je bil potegnjjen in ta pošastni vrtimec. Narod je bil nezaščiten in samemu sebi

prepuščen. Zato se je odločil za samoobrambo. Vsak krščansko in narodno zaveden Slovenec se je opredelil. Nastala sta dva sovražna si tabora: komunističen in protikomunističen. Kdor ni prijel za orožje v vojnih formacijah, se je boril v nevojaških formacijah. Dr. Savelli se je pridružil kot član „Slovenske legije“. Kot tak je prišel v roke nemške tajne policije (Gestapo) in bil v zaporu nekaj mesecev. V samici je prebival 3 mesece.

V BEGUNSTVU

Prišlo je do zloma in propada „tisočletnega“ Hitlerjevega nemškega rajha. V treh mesecih je bilo tudi konec hitlerjske sile in oblasti. Dr. Savelli je bil izpuščen na svobodo tik pred prihodom partizanske komunistične vojske v Ljubljano. V trumah so ljudje iz strahu pred komunisti zapuščali rodno grudo in domove, podjetja, delo in družine in se po 3. maju začeli umikati proti Koroški. Šlo je za rešitev golega življenja. Dne 6. maja je tudi dr. Savelli odšel proti Koroški, doma pa je pustil mlado, nosečo ženo in dve majhni deklici, Anko in Alenko. Slovo je bilo težko in bridko, vendar je v srcu še tlela iskrica upanja, da se morda kar kmalu vrne, brž, ko se huda burja poleže.

Pot v begunstvo je prehodil peš: prvi dan iz Ljubljane do Kranja; drugi dan zelo zgodaj zjutraj je odrinil peš mimo Tržiča skozi Ljubelj do Celovca. Torej v enem dnevu. Mislim, da je takih rekorderjev bilo zelo malo. Ni imel časa misliti na utrujenost in izčrpanost; mislil je le na ženo in hčerkici doma in na čimprejšnje srečanje z Angleži ali Amerikanci. Angleži so že bili v Celovcu, a tam so tudi že bili Titovi partizani. Po prenočitvi v Celovcu je z množico beguncev naslednje jutro odšel proti Beljaku in nato k Baškemu jezeru, od koder so uboge — od dolge poti utrujene, lačne in izmučene — ljudi Angleži naložili na vojaške tovornjake in jih odpeljali v Videm. Od tam čez dva dni v Treviso, po nekaj tednih pa v Servigliano.

Tukaj je dr. Savelli spet začel živeti, zopet je pel. V Serviglianu so imeli begunci pevski zbor, ki se je imenoval Emigrantski pevski zbor, ki ga je vodil duhovnik Andrej Pogačar. Priredili so več koncertov. Tudi v Rimu so bili spet sprejeti v posebni avdienci pri papežu Piju XII., ki je dal vsakemu pevcu medaljo v spomin. Iz Servigliana je slovenska skupina bila prepeljana k morju

Drug za drugim padajo naši stari hrasti. Na cvetno nedeljo zjutraj je padel eden od najuglednejših mož v naši slovenski skupnosti, do zadnjega diha požrtvovalno delaven dr. Julij Savelli.

V SLOVENIJI

Pestro je bilo njegovo življenje in delo. Rojen je bil 14. julija l. 1912 v Čelebiču, majhni vasi ob bosansko-čnogorski meji, kjer je bil oče v času balkanske vojske (1912-1914) mobiliziran in je v tem kraju služil kot vojaški poštar. Med prvo svetovno vojno (1914-1918) je bil oče premeščen najprej v Krnjeušo v Bosno, pozneje je bil premeščen v Očitelj pri Drvarju in nazadnje v Bosanski Petrovac. Ko je bil Jurček star 6 let, je družino obiskala teta Fani (mamina sestra), ki je bila tudi poštarica in sicer v Smedniku na Gorenjskem. S teto so se starši dogovorili, da vzame Julčka s seboj v Slovenijo, da bo na Slovenskem hodil v šolo. Njuno potovanje je padlo ravno v konec vojne l. 1918 in je Juliju ostalo v živem spominu, ker sta potovala v natrpanih vlakih skupaj z vojaki, ki so se v velikanskih množicah vračali s fronte.

Na Slovenskem je hodil: v 1. razred ljudske šole v Devici Mariji v Polju, v Zagorju ob Savi je hodil v 2. razred, v Toplicah pri Zagorju v 3. in 4. razred, v Žalcu v Savinjski dolini v peti razred, v 6. razred spet v Toplicah pri Zagorju in nato v 1. razred meščanske šole v Žalcu. Vse te številne selitve malega Julčka so posledica tega, da je bila teta Fani poštarica in kot taka večkrat službeno prestavljena. Zato je bil Julček včasih tudi pri starih starših v Toplicah pri Zagorju. Ko je bil oče po končani svetovni vojni na številna posredovanja raznih političnih osebnosti premeščen v Celje, je Julij obiskoval 2. in 3. razred meščanske šole v Celju. Na tej šoli je bil njegov katehet Franc Lukman, bratranec univ. profesorja dr. Franca Lukmana na teološki fakulteti v Ljubljani. Katehet Lukman je bil odličen duhovnik, resen in pobožen, lepega in uglaženega, aristokratskega nastopa, dobroščeren in vzoren katehet, ki je svoje učence spoštoval, od njih pa zahteval ne le

mladih deklic, ampak tudi premnogih fantov. Lukman se je dobrohotno nasmehnil in mu hladno rekel: „Ampak za pomorsko vojno akademijo moraš imeti gimnazijsko maturo.“ V Julčku se je začelo nekaj podirati, prebudil se je iz lepih sanj. Potrebno bo presedlati na celjsko realno gimnazijo, kjer je bil eden od obveznih predmetov francoščina, ki mu je bila španska vas. Gospod Lukman ni odnehal, pa tudi ga ni silil. Na svoje stroške je dal Savellija učiti francoščine sestri Simforozii v zavodu šolskih sester „Slomškov dom“ v Celju. Po izpitu iz francoščine in matematike je bil sprejet l. 1927 v 4. razred gimnazije v Celju.

Po očetju je Savelli podedoval pevski dar. Oče je bil zelo dober in navdušen pevec. V 5. gimnazijskem razredu je Savelli že vodil majhen zborček v dijaškem društvu „Svit“, kateremu je pozneje tudi predsedoval. Redno je z očetom skupaj pel pri farnem zboru celjske opatijske cerkve in v zboru celjskega prosvetnega društva.

Na gimnaziji so mu bili najljubši predmeti jeziki in matematika, „sovražil“ pa je zemljepis, fiziko in kemijo. Kljub temu „sovraštvo“ je bil vsa leta odličnjak in je bil leta 1932 oproščen ustne mature. Maturo je imel v žepu in kaj in kam sedaj? V njem je zmagala zdrava pamet in razum, odločile pa so finančne razmere v družini. Oče z majhno uradniško plačo mu ne bi mogel plačevati dragega študija, ker je imel na gimnaziji še dva sina. Julij se je odločil za študij prava. Že v gimnaziji si je pomagal z inštrukcijami, da je mogel kupovati potrebne šolske knjige. Oblačila pa ga je v gla-

Dr. Savelli z Gallusom v Sloveniji

v Senigalio, kjer je dr. Savelli doživel grenko razočaranje. Skupno z nekaterimi drugimi begunci, ki so bili nesimpatični surovemu poveljniku taborišča majorju Burnellu, je bil kazensko premeščen v taborišče Reggio Emilia. Od tu ga je rešil minister dr. Miha Krek, ki ga je poklical v Rim v pisarno Slovenskega socialnega odbora, kjer je leto in pol do maja 1948 delal na pripravljanju potrebnih del za emigracijo beguncev, predvsem v Argentino.

Sam je emigriral v Argentino. S potniško ladjo (francosko) Campana je priplul 24. maja l. 1848 v Buenos Aires. Kmalu je dobil službo v pisarni podjetja Malman y Cia., kjer je bilo zaposlenih veliko njegovih znancev. Pridno se je učil španščine in študiral argentinsko delovno pravo. Po nekaj mesecih je bil postavljen za šefa personala. Ko je to podjetje prenehalo, je bil nekaj mesecev šef personala (3000 ljudi) pri gradnji sedanje bolnišnice Posadas v Ramos Mejía. To mu ni ugajalo in se je zaposlil v tekstilni tovarni Lantex S.A. blizu Paternala. Od tu je prišel v tovarno nogavic Ciudadela SRL v Ciudadeli; tukaj je ostal na vodilnem mestu do upokojitve.

Dne 17. junija 1954 ga je doletela velika sreča, izpolnila se mu je dolgoletna, vroča želja, da je v pristanišču v Buenos Airesu objel in poljubil svoje najdražje: ženo gospo Lijo, hčerkici Anko in Alenko in sina Julija, ki ga je tokrat prvič videl. Uredil si je prav lepo in srečno družinsko življenje in kasneje postavil tudi lep in udoben dom.

DIRIGENT GALLUSA

Vendar dr. Savelli ni živel samo družini. Z vnemo in ljubeznijo se je posvetil javnemu delu med slovenskimi rojaki. Njegova ljubezen in njegovo najlepše delo v tujini pa je bilo v „Gallusu“, njegovem duhovnem otroku. Za vse tisoče ur dela s pevskimi prijatelji, v lepih in tudi trpkih dneh je bil večkrat rekel: „Bogu hvala!“ Njemu je posvetil vso svojo ljubezen, pozornost, življenje. Čeprav je imel vedno na razpolago množico dobrih pevcev in pevcev, ga je stalo mnogo truda in dela, da je zbor dvignil do zavidljivih umetniške višine in popolnosti. Zbor „Gallus“ je bil tudi eden tistih močnih činiteljev in vezi, ki so nas družili v eno samo močno krščansko in slovensko družino.

Prve mesece našega bivanja v Argentini smo se vsi od blizu in od daleč zbrali k slovenski maši v cerkvi salezijanskega kolegija sv. Frančiška Saleškega na aveniji Belgrano v bližini mestne četrti Caballito (Primera Junta). Slovenska beseda v cerkvi in slovenska cerkvena pesem, lepo zapeta, nas je priklenila na to cerkev. Zbirali smo se v tolikem številu, da smo ustavili, ko smo se usuli iz cerkve, ves tramvajski in drugi promet in so tramvajerji in zasebni vozniki morali potrpežljivo čakati kar precej časa na aveniji, da se je množico toliko zredčila, da so vozila dobila spet prosto pot. In to je trajalo mesece, nedeljo za nedeljo, tako da je pojav postal predmet splošne pozornosti. Tudi Argentinci so začeli bolj iz radovednosti kot iz pobožnosti prihajati k tej maši in se zanimali, kdo so ti preprosto oblečeni in pobožni tujci. Z njimi so prihajali tudi razni argentinski muziki in ljubitelji lepe pesmi. Zanje so bile slovenske cerkvene pesmi izreden pevski užitek. Ob velikih praznikih je zbor pel tudi latinske maše priznanih svetovnih skladateljev, to pa je med strokovnjaki zborovskega petja povročilo pravo začudenje in so se začeli za zbor zanimati.

Gallus je kmalu začel prirejati koncerte slovenskih narodnih in umetnih pesmi, seveda najprej za Slovence, da je v njih budil in ohranjal ljubezen do lepe slovenske besede in pesmi. Rojaki so jih hvaležno sprejemali in se jih v lepem številu udeleževali. Po neutrudnem prizadevanju pevovodje dr. Savellija je zbor tako napredo-

val, da je lahko začel prirejati koncerte tudi za argentinske in druge poslušalce, da je vstopil lahko že v krog argentinskih in drugih priznanih zborov. Na teh koncertih je „Gallus“ tako krepko izstopal po odličnih pevcih, po umetniško visoki kakovosti slovenskih narodnih in umetnih pesmi in je uspešno prvačil tudi v tem tekmovanju. „Gallus“ je postal naša pojoča diplomacija.

Ni pa bilo torišče njegovega javnega delovanja samo glasba, bil je požrtvovalno delaven v naših organizacijah in društvih; več let tih in delaven odbornik v našem osrednjem društvu (Društvo Slovencev - Zedinjena Slovenija). V politiki je bil dragocen sodelavec. Dolgo vrsto let je bil tudi profesor Slovenskega srednješolskega tečaja.

PRESEDNIK PRISTAVE

Naj se omejim le na njegovo delo v Društvu Slovenska Pristava v našem domu v Castelarju. Ker je imel svoj družinski dom na območju Slovenske pristave in njenega Doma, se je tukaj že pred leti pridno lotil dela. Zgledno se je udeleževal našega verskega življenja, delal je za lepoto božje službe, ki jo je povzdignil tudi z lepim ljudskim in zborovskim petjem. Pri tem mu je bila zvesta sodelavka hčerka gospa Anka Gaserjeva.

Na občnem zboru društva Slovenska Pristava 31. julija 1983 je bil izvoljen za predsednika in je na tem mestu ostal dve poslovni dobi tj. do 11. junija 1989. V tej dobi je močno dvignil kulturno delo in življenje, zlasti mladinski pevski zbor, gledališče in folkloro. V Domu je postajajo vsak dan bolj živahno življenje. Najvažnejše in najpomembnejše delo se je po njegovem prizadevanju začelo 2. maja l. 1985 za dovršitev Doma. Dom je bil dograjen, notranji prostori izdelani, manjkalo pa je še ometanje in oblikovanje zunanosti Doma, manjkalo mu je lepo lice. Z oblikovanjem pročelja je bilo treba ponekod ob-sekati zid, preurediti okna na pozneje pozidanih šolskih prostorih in urediti nov glavni vhod, lepo urediti vhodno vežo z lepim marmornatim tlakom in novimi močnimi vhodni-

mi vrati in prehod iz veže na vrt z nihalnimi vrati. Pred hišo urediti nov širok hodnik z velikim močnimi ploščami, tlakovati z novimi velikimi ploščami dvorišče na vrtni strani, obložiti stopnice, ki vodijo v zgornjo dvorano, tlakovati s ploščicami hodnik pred gornjo dvorano. V istem slogu kakor pročelje je izdelan tudi del stavbe, ki gleda na vrt.

Dom je dokončno dograjen in je resnično lep in moderen. S tem delom si je dr. Savelli postavil na Pristavi lep in trajen spomenik. Zadnji dve leti je posvečal mnogo skrbi in dela tudi političnemu delu. Bil je član Narodnega odbora za Slovenijo. Ko je ta prenehala, se je posvetil krščanski demokraciji.

Njegovo zaslužno delo mu je zdaj priznala tudi domovina, zlasti ob prisrčnih sprejemih „Gallusa“ ob obisku Slovenije. Prejel je javno priznanje in pohvalo za njegovo požrtvovalno

delovanje za ohranitev krščanke in narodne zavesti med izseljenimi Slovenci v Argentini. Nadškof in metropolit dr. Alojzij Suštar mu je podelil najvišje cerkveno odličje sv. Cirila in Metoda. Dr. Savelli je prvi Slovenec v zdomstvu, ki je prejel najvišje odličje slovenske Cerkve za zaslužno delo v cerkveni glasbi, ki ga je vršil več kot 40 let med slovenskimi izseljenci v Argentini. Lepa priznanja je prejel tudi od

raznih slovenskih kulturnih ustanov. „Gallusov“ triumf v Sloveniji ni bil le triumf zboru, ampak tudi njegovega ustanovitelja in dolgoletnega pevovodja dr. Savellija.

V SLOVO

V teh letih njegovega delovanja na Pristavi smo spoznali vse lepe poteze njegovega značaja: dr. Savelli je bil najprej dobro izoblikovan krščanski mož. Lahko rečemo, da je večji del njegovega pevskega delovanja bil posvečen službi božji. Pri vseh pomembnejših prazničnih obredih je sodeloval in si prizadeval, da je z lepo nabožno pesmijo dvignil cerkveno slavje. Iz srca, vnetega za božjo čast in slavo, mu je vrelo veselje, navdušenje in žrtve za to delo. Živel je iz preproste a globoke vere, živel po veri in iskreno pobožen. Svoje sodelavce je spoštoval, njegova beseda in nasveti so bili od vseh njegovih sodelavcev poslušani in upoštevani. Ni veliko govoril, kar pa je povedal, je dobro premislil. Zato je bil zelo spoštovan. V medsebojnem občevanju je bil odkrit, preprost in vedno ljubezniv, vključen in pripravljen pomagati po svojih močeh. V delu za narod je bil nesebičen idealist, ki ni pričakoval od tega osebnih koristi, hvale in slave. Težav in naporov se ni strašil. V božjo voljo trdno vdan je mirno zrl v bodočnost in v konec svojega zemskega bivanja, dela in truda. Vse hudo trpljenje zadnjih mesecev po povratku iz domovine je junaško prenašal.

Na cvetno nedeljo 1941 se je začel njegov veliki življenjski boj.

Na cvetno nedeljo, 4. aprila 1993, je ta boj uspešno dobojeval. Ko je prejel zakramente za umirajoče in sveto maziljenje, se je Bogu in župniku Francetu Bergantu, ki mu jih je podelil, s solznimi očmi zahvaljeval. Tako je svoj zemski tek končal in mirno odšel k Bogu po neminljiv venec zmage. Ave, anima pia!

Ta življenjepis pokojnega dr. Julija Savellija je lahko izšel z mecenskim darom zboru Gallus v spomin svojemu dirigentu

O pristnosti narodnih plesov in noš

Pri vsakem narodu je ljudska plesna umetnost trajna sestavina narodne kulture in pomembna seveda tudi za zdomske Slovence. Le narod, ki goji raznoliko, barvito ljudsko kulturo in umetnost in intimno živi z izročilom svojih prednikov, je lahko ponosen na svojo kulturno tradicijo in ljudsko izročilo. Ostati do največje mere zvest avtentičnosti ljudskih plesov in noš gotovo ni lahka naloga. Vpeljavanje in spoznavanje našega ljudskega plesnega izročila utrjuje ugled samoniklosti slovenskega naroda in posreduje zlasti mlajšim rodovom smisel za ljudsko izročilo in njegove vrednote. To pa lahko zagotovijo le plesne skupine s skrbno izdelano, izvirno koreografijo.

Izvajanje narodnih plesov je zaradi večje razgibanosti in privlačnosti lahko stilizirano z vnešenimi umetniško zaščitnimi vložki, vendar pa mora bistveno sestavni del plesa ostati neokrnjen. Ni vseeno, na kakšnem nivoju je zgrajena plesna izvedba. Plesalci morajo vedeti, kaj plešejo, in navzoča publika mora biti prav tako s programi predčasno obveščena, za kateri ples pravzaprav gre in v kateri pokrajini Slovenije gojijo prikazane plesne: Ali je metliško kólo ali dolenjska ajncpolka, gorenjski grbačev ples ali ziljski prvi rej. Skoda, da se v zdomstvu zaradi omejenih možnosti izvajajo v glavnem le gorenjski in belokranjski in ne tudi ostali pokrajinski plesi v raznolikih pestrih ljudskih nošah.

Tudi žal, da še do danes ne razpolagamo z domačimi etnokoreologi. Moramo se zadovoljiti z najetimi tujerodnimi koreografi. Preostane samo upanje, da bo morda vzniknilo v mladem rodu zanimanje in celo navdušenje za tovrstno vedo o plesnem izročilu.

V zvezi z narodnimi plesi je razumljivo povezana tudi narodna noša. Tudi ta mora biti avtentična, v skladu s plesnim izročilom. Če je belokranjska, naj bo belokranjska, in če je gorenjska, naj bo zares gorenjska; ne z belokranjskimi nizkimi pokrivali, marveč s temnimi klobučevinastimi v proti vrhu zoženo štulo, z majhnimi okrajci in zataknenimi klobuki „krivci“. Irhaste hlače naj bodo dovolj velike in dolžina belih spodnjic ne pretirano dolga. Tudi nastopi v pomanjkljivi, delni narodni noši brez ustreznih škornjev in klobukov ne napravijo ravno ugodnega vtisa o našem narodnem izročilu. Lahko izraža tudi pomanjkanje oblačilne omike. Krojna in blagovna podoba naj bi bila vedno povzeta po številnih nadrobniških opisih. Upoštevati je treba tudi dejstvo, da so se sedanje že ustaljene narodne noše izoblikovale z zgodovinskim razvojem slovenskega ljudstva in imajo v tem razvoju tudi ustrezno mesto in funkcijo.

Slovenski narodni plesi in noše predstavljajo del narodnega kulturnega bogastva. Zato je želeli, da bi bile čimbolj verodostojne in pristne!

Tone Šušteršič

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Krsti: V slovenski cerkvi Marije Pomagaj sta bili krščeni: 13. junija Zofija Marjana Gianelli, hčerka Alda in Janike roj. Eiletz. Botra sta bila Andrea Elizabeth P. de Blanco in Damijan Eiletz. Krstil je dr. Jure Rode. — 20. junija pa je bila krščena Viktorija Marija Kociman, hčerka Miha in Olge roj. Dolenc. Botrovala sta Rezi Škulj in

Lojze Dolenc. Krstil je delegat Alojzij Starc, V župnijski cerkvi P. Andrés Avelino (V. Adelina) je bila 19. junija krščena Michaela Resnik, hčerka Francija in Ani Senovršnik. Botrovala sta Lenčka Klemen in Tone Senovršnik.

Srečnim družinam iskreno čestitamo!

Novi diplomant: Na Universidad de Belgrano je končal študije in postal elektromehanični inženir Bogdan Bertonec iz Bariloč.

Želimo mu veliko uspeha!

Lojze Opeka 80-letnik

17. junija je dopolnil 80 let Lojze Opeka, doma iz Begunj vas Topol. Za 48 let podarjenega življenja se je Bogu zahvalil v nedeljo z mašo v Slomškovem domu.

Rodil se je leta 1913 v Topolu. Izučil se je zidarske stroke in postal zidarski mojster. Že je gradil stavbe, a je prišla vojna in začela se je komunistična revolucija. Pustil delo in se pridružil vaški straži in nato slovenskim domobrancem. Trije bratje so bili pri domobrancih. Pregnali so mu družino in odpeljali do Luzarjevega brezna z grozjo, da bodo pobiti, če se vrnejo. Brata Ivana pa so ubili Italijani po zaslugi partizanov.

Ko so se domobranci umikali na Koroško, je šla tudi družina za njimi. Ustavili so se v Vetrinju. 30. maja so odšli z domobranci misleč, da gredo v Italijo; znašli so se v partizanskih rokah.

V Teharjah so bili oče, mati, sestra in dva brata domobranca, on in Tone. Neki

večer sta se srečala v pralnici mati in sin, povedala je, da so odpeljali sestro. Pomočila je roko pod pipo in pokrižala sina; še isti večer so jo odpeljali v Hrastniške jame, mučili in ubili, kakor druga begunska dekleta. Drugi dan so odpeljali Lojzeta v Hrastnik, kakor vse njegove soborce. Po prošnji sv. Družine se je Lojze čudežno razvezal in ubežal smrti. Brata Toneta so ujeli in mučili, ukazali so drugim domobrancem, naj s koli tolčejo po njem. Padel je v nezavest, potem so ga ustrelili in pokopali v Teharjah.

Po 47 letih se mu je izpolnila srčna želja, da je obiskal mučeniški hrib v Hrastniku in sta z ženo Marijo prižgala svečo na robovih jam, kjer ležita njegova mati in sestra.

Aprila meseca tega leta, ko so v Ljubljani praznovali obletnico OF, je sin Peter Opeka maševal v hrastniških hribih za staro mamo in teto, ravno tam, kjer ležita.

Lojze Opeka se je v Loreto (Italija) poročil z Marijo Marolt. V zakonu se mu je rodilo osem otrok, dva sinova in šest hčera. Sin Peter je misijonar in deluje na Madagaskarju med najbolj ubogimi.

Praznoval je svojo 80-letnico v krogu svoje družine.

K visokemu jubileju mu toplo čestitamo!

Pokojni Pavle Homan

Zopet je smrt posegla v naše vrste. Dne 9. junija je po daljši bolezni umrl Pavle Homan, star 74.

Pokojni je bil doma v Škofji Loki, v znani, številni in zavedni slovenski družini, ki je bila med zadnjo svetovno vojno zelo preizkušana. Očeta so ubili, ker se je upiral komunističnemu nasilju. Ravno tako sta bila ubita dva brata, od njiju je bil brat Janez v bogoslovju. Predno so jih neznanu kje ubili, sta bila hudo mučena prav v Škofji Loki. Mlajši brat Tone pa je bil nasilno

mobiliziran v nemško vojsko, kjer je padel nekje v Rusiji.

Pavle se je ob koncu vojne z mamo in štirimi sestrami umaknil v tujino. S tem so si rešili življenja. Preko raznih taborišč v Avstriji je družina prispela l. 1949 v Argentino. Pokojni Pavle kakor tudi sestre so se zaposlile v tekstilni stroki, kjer so kmalu v Carapachayu zgradili svoj dom.

Udeleževal se je v raznih organizacijah. Rad je zahajal med prijatelje in na prireditve. Obleči se v narodno nošo pri verskih in prosvetnih prireditvah je smatral za dolžnost. Rad je pomagal bližnjemu, dajal je kri potrebnim bolnikom večkrat, kot mu je bilo dovoljeno. Bil je velik prijatelj slovenske knjige, ki jih je posredoval tudi drugim. Bil je tudi soustanovitelj Doma v Carapachayu.

Pogreb je bil na pokopališču v Olivos. Mašo in molitve je opravil dr. Jure Rode. Tukaj zapuščata štiri sestre, nečake in nečakinje, katerim izrekamo globoko sožalje.

Sožalje pa izreka tudi Svobodna Slovenija, katere naročnik in poverjenik je bil več let.

Dragi Pavle, počivaj v miru v tuji zemlji!

NOVICE S KOROŠKE

CELOVEC: Tiskovna služba Koroške deželne vlade je izdala brošuro „Urad tvoj partner“, ta naj bi pomagala „navadnemu“ državljanu v občevarstvu z uradi. Ni v slovenskem jeziku.

zaščitnik vrtnarjev. Tudi sprehajalno pot bodo uredili ob novem nasipu, ki bo varoval gaj pred visokimi vodami Savinje.

TRENTO, Italija — Na 41. mednarodnem festivalu filmov o gorah, raziskovanjih in podvigih je sodelovalo pet slovenskih filmov: Komu zvonit Toneta Freliha, Peca Igorja Likarja, Annapurna 92 Matjaža Zbontarja, Dolina pravljič Marjete Keršič-Svetel in Portret dr. Tadeja Slabeta Staša Potočnika.

BLED — Radovljiska občina obravnava možnost nakupa plavajoče podvodne čistilne naprave za čiščenje Blejskega jezera. Videti je kot ladjica, dolga sedem, široka tri metre, ki sega 2,7 m globoko. Zmogljivost naprave je očiščenje desetih kubičnih metrov na minuto, kar bi predstavljalo očiščenje površine jezera do en meter globoko v treh mesecih. Stane 400.000 nemških mark, ponuja pa jo ameriško podjetje, čigar lastnik je po rodu Slovenec.

SEŽANA — Slovenski salezijanci so priredili četrte evropske igre salezijanske mladine, Okrog 800 mladih se je pomerilo v nogometu, košarki, odbojki in ping-pongu. Iger se je udeležilo 54 ekip iz Španije, Portugalske, Francije, Češke, Hrvaške, Italije, Nemčije in Slovenije. Zaključili so jih z razdelitvijo priznanj, mašo v stolnici in družabno prireditvijo Evroparty.

LJUBLJANA — Jeseni bodo preselili mestno tržnico na Pogačarjev trg, na sedanjem prostoru pa bodo uredili parkirišče in prostor za kulturnozabavne prireditve. Kasneje bodo tržnico in Petkovškovo nabrežje povezali z Mesarskim mostom.

LJUBLJANA — Pasji iztrebki gredo marsikomu na živce in ponekod po svetu imajo razne rešitve zanje. V Ljubljani so poskuno postavili štiri zabojnike, v katere gre lahko po sto vrečk z iztrebki. Poleg zabojnika so na razpolago tudi vrečke, vendar se ves napor po večji čistoti zatakne pri vzdrževanju.

MILANO, Italija — Založba Jaca Book je izdala knjigo dr. Petra Krečiča Plečnik — lettura delle forme. V zbirki I Contemporanei je naš vrhunski arhitekt v družbi velikih svetovnih kolegov. Kmalu zatem se je na belgijskem in francoskem trgu pojavila še francoska verzija, pa tudi v angleščini je že na prodaj v New Yorku. Jaca Book se dogovarja z drugimi založbami za izdaje za španski, nemški in angleški knjižni trg.

ČRNOMELJ — Na območju Talčjega vrha je imela JA velika skladišča, ki pa niso zanimiva ne za ministrstvo za obrambo ne za Petrol. Zdaj so se začeli v Beli krajini bati, da bi začeli potihem voziti vanje radioaktivne odpadke iz krške jedrske elektrarne. Ministrstvo za varstvo okolja jim je sporočilo, da ni osnove za take govorice.

400-letnica bitke pri Sisku

Dne 22. junija na dan Sv. Ahaca bo poteklo 400 let odkar so bili l. 1593 premagani Turki s Hasan-pašo na čelu pri mestu Sisak na današnjem hrvaškem ozemlju.

Krščansko protiturško vojsko je vodil kranjski vitez Adam Ravbar. Bil je poveljnik slovenskih konjenikov. Skupaj je imel pod seboj kar 400 izvrstnih jezdecev in borcev. Vrhovni poveljnik vojske, ki je štel čez 6.000 mož, je bil tudi Kranjec baron Andrej Turjaški. Gre za veliko zgodovinsko zmago Kranjcev, Štajercev, Korošcev in Istriancev nad Turki. Največ je bilo podobno kot danes iz Srbije in Bosne poturčenega naroda. S to zmago je bil dokončno zadržan prodor islama v Evropo. Če ne bi tedaj pobili kar 18.000 Turkov — Hasan-paša je med mnogimi utonil v reki Kolpi —, danes ne bi bilo

na slovenski zemlji krščanstva. To omenja tudi Janez V. Valvasor v Slavi vojvodine Kranjske. Celo papež je nagradil barona Turjaškega. Po cerkvah pa je več dni skupaj zvonilo.

Vse skupaj o tej bitki je zelo malo znano, ker Slovincem jug ni hotel priznati, še manj poveljčevati to zmago, Dunaj pa tudi ne, čeprav gre za eno največjih zgodovinskih prelomnic. Ostalo pa je med ljudmi veliko ljudskih pesmi, ki opevajo to zmago.

V Sloveniji bo izšla za to priložnost ljudska povest priljubljenega pisatelja Ivana Sivca, ki opisuje ljubezensko zgodbo med grajsko Ravbarjevo hčerko, ki se zaljubi v svojega konjarja, baron Ravbar pa ga, da bi se ga iznebil, vzame s seboj na vojsko v Sisak. Ž.

LJUBLJANA — Olimpija: Maribor je slovenski nogometni derbi (neka argentinski Boca: River), ki vsakič vzbudi veliko zanimanja. Zdaj so se odločili, da ga bodo odigrali tudi veterani, bivši igralci obeh moštev, in sicer za memorial Mirka Strehovca. Prehodni pokal bo ostal v trajnih rokah tiste ekipe, ki ga bo osvojila trikrat zaporedoma ali petkrat s presledki. Strehovec je bil radijski reporter, ki je trideset let poročal o športnih, predvsem nogometnih srečanjih (neke vrste slovenski José María Muñoz). Spominsko plaketo Zlati mikrofona Mirka Strehovca so letos prvič podelili in sicer dolgoletnemu reporterju in Strehovčevemu mentorju Slavku Tiranu.

LJUBLJANA — Slovenski naturisti (nudisti) so združeni v Zvezi društev turistov Slovenije. Včlanjenih je okoli tisoč oseb v petih društvih iz Ljubljane, Maribora, Celja, Kranja in Radovljice. Njihovo priljubljeno letovanje je v Istri, Cresu in Krku, zaradi vojne pa bodo letos obiskali predvsem kampe v Istri.

VELIKI BOČ — V tem kraju so odprli prvo šolo v naravi v Sloveniji. V njej bodo osnovnošolci in srednješolci dobivali bogate izkušnje iz raznih predmetov, kot so lahko astronomija, geologija in druge zanimive panoge, povezane z življenjem v naravi. V načrtih je, da bi odprli še kakih deset takih šol v Sloveniji.

LJUBLJANA — Cankarjev dom je pripravil v letu 1992 1.950 prireditev, ki so privabile skoraj šeststo tisoč obiskovalcev. Največ ljudi je pritegnila glasba (126.000), gledališče (48.000) in filmski program (33.000). Prireditev z vstopnino je bilo 658, od katerih je bilo 141 razprodanih.

NOVO MESTO — Proslavitev petstoletnice ustanovitve kolegialnega kapitlja v Novem mestu so začeli z raznimi kulturnimi prireditvami, na katerih so bile razstavljene dragocenosti kapiteljske cerkve, bogat pa je bil tudi simpozij o tem dogodku, na katerem je predavalo kar devetnajst znanstvenikov.

LJUBLJANA — Podjetje Džirlo prodaja vsakovrstno blago. Eden od produktov je žepni računalnik-prevajalnik s slovenskim jezikom, ki lahko prevede 13.000 besed v enega izmed 25 svetovnih jezikov. Besedam je dodano še 550 pogovornih fraz, ki jih rabimo v hotelih, restavracijah, na avtobusu ali na vlaku, pri frizerju, itd. Za vsak jezik pa se lahko izbere med 48 pogovornimi temami. Cena: 9.999 SIT. In še to: Džirlo išče dekle, ki ga bo predstavljalo na slovenskem trgu v reklamnih spotih na TV in časopisih. Pogoji: lep in zdrav videz, zanimiv nastop, uglašeno vedenje, privlačnost, očarljivost, psihološka pripravljenost za breme statusa znane osebnosti, pripravljenost za profesionalno opravljanje delovnih obveznostih.

LJUBLJANA — V prvih treh mesecih letošnjega leta je bilo v Sloveniji 1.147 prometnih nesreč s telesnimi poškodbami. Umrlo je 106 oseb, 525 jih je bilo hudo, 942 lažje poškodovanih. V primerjavi z lanskim letom so številke narasle med 18 in 25 %.

JESENICE — Ob vrtanju karavanškega prdora so naleteli na močan vrelec vode. Lanskega februarja so odprli polnilnico vode z imenom Juliana, ki pa ni dosti časa delala. Polnilnica ni imela ne gradbenega ne uporabnega dovoljenja, vse pa se je zapletlo zaradi neporavnanih računov in pomanjkljivo izdelanega cevovoda. Pravijo, da bi voda šla lepo v prodajo, da se celo pri Unproforju (četah OZN v BiH) zanimajo zanjo, zato upajo, da bodo lahko kmalu ustanovili novo družbo in pritegnili vanjo tuje kapitale.

MOZIRJE — V Savinjskem gaju na novo urejajo rozarij, v katerem bo cvetelo petnajst tisoč vrtnic, do jeseni pa bo verjetno še postavljena kapelica sv. Valentina,

MALI OGLASI

Še je čas za vložitev zahtevka za denacionalizacijo vaših nepremičnin v Sloveniji! Ponujamo vam pomoč. **Alejandra Igljič Šef.** Glavarjeva 45. 61000 LJUBLJANA - Tel.: (38-61) 347-808, Fax: (38-61) 311-362 **Proyectos de Informática S.A.** - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

DENAR S.R.L. - Kocmur in kompjuterji Tel./Fax: 942-8681/943-6023

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo vam je Juan Kočar. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnica. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitve v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sredi, petek od 17. do 20. ure - Roque Saenz Peña 3245 - (1752) Lomas del Mirador - Tel.: 652-1910.

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sredi, petek od 18 do 20 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — **Andrej Marolt** - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

OBVESTILA

SOBOTA, 26. junija:

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI. V Slovenski hiši ob 19.15 maša in Te Deum, ob 20 program.

Slovenski srednješolski tečaj.

NEDELJA, 27. junija:

Čajanka z modno revijo ob 16. uri na Pristavi.

Za promocijo kulturne dediščine

NOVE ZNAMKE ODLIKUJE POMENSKA JASNOST IN BERLJIVOST

Od 14. maja začenjajo v Sloveniji veljati nove redne pošne znamke z motivi iz slovenske dediščine. Serija desetih znamk, ki jih je na pobudo Turistične zveze Slovenije in podjetja SLT Marketing iz Ljubljane odobrila komisija za izdajo rednih poštinih znamk pri Ministrstvu za promet in zveze, z motivi prikazuje različne sfere iz vsakdanjega življenja slovenskega človeka v preteklosti: gospodarsko, bivalno, glasbeno in druge. Oblikovanje poštinih znamk in izbrani motivi pomenijo nov pristop pri promociji Slovenije v svetu, prav tako pa tudi pomemben prispevek in popestritev turistične ponudbe v okviru akcije Leto turizma. Za zdaj so v tej seriji izdali šest znamk v vrednosti od dveh do sto tolarjev. Zastopana so tako rekoč vsa slovenska etnološka območja: panonsko, sredozemsko in osrednjeslovensko, ostale štiri znamke iz serije, ki so še v pripravi, pa predstavljajo tudi motive iz alpskega območja.

Osrednjeslovensko območje zastopajo tri znamke: prva prikazuje lončeni bas in je vredna 10 tolarjev; druga prikazuje kozolec toplar, ki je znan izključno v Sloveniji, in je vredna pet tolarjev; tretja pa prikazuje znamenito slovensko potico in je vredna 100 tolarjev. Sredozemsko območje zastopa znamka v vrednosti dveh tolarjev, ki prikazuje vetrno črpalko iz sečoveljskih solin.

Panonsko območje zastopata dve znamki: z motivom tipične prekmurske hiše (znamka je vredna 50 tolarjev) in z motivom danes spet aktualnega glasbila — trstenk (vredna 20 tolarjev). Vse znamke z motiviko slovenske dediščine je izbral Janez Bogataj, oblikoval pa jih je Miljenko Lucul. Oblikovanje je sledilo dvema zahtevama: pomenski jasnosti in primerljivosti z drugimi narodi. So pa te znamke za Slovenijo priložnost, da se pokaže svetu v svoji najbolj avtentični podobi.

B. K.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi Spomiska proslava po maši.

Proslava padlim junakom v Carapachay.

SREDA, 30. junija:

Seja šolskega odseka ZS bo ob 20 uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 4. julija:

Odbor staršev Rožmanove šole vabi vse starše na predavanje o „Srčni kulturi otrok“ po sv. maši.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi Koline.

SREDA, 7. julija:

Sestanek ZSMŽ ob 16 v Slov. hiši. Predavanje dr. Nataše Krečičeve.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

V Hladnikovem domu
v Slovenski vasi

v nedeljo, 4. julija,

DOMAČE KOSILO
KOLINE

CORDOBA

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“

sporoča vsem rojakom in njihovim prijateljem, da je Počitniški dom odprt celo leto z istimi ugodnostmi kakor med poletno sezono.

Odrasli:	U\$S 20.- na dan
Otroci: (1—7 let)	U\$S 14.- na dan
Otroci: (7—14 let)	U\$S 17.- na dan

Informacije: Tel/Faks: 627-4160

MUTUAL SLOGA REDNI LETNI OBČNI ZBOR

bo v nedeljo, 4. julija 1993 ob 10.30 uri v Slovenski hiši, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires. Dnevni red: Poročila Upravnega odbora in Nadzorstva; odobritev revalvacije Mutualovega premoženja in volitve članov odbora, ki so jim mandati zapadli 30. aprila 1993. Pred občnim zborom bo v cerkvi Marije Pomagaj maša za vse člane SLOGE, ki so umrli med lanskim in letošnjim občnim zborom.

Vsi člani Mutuala Sloge lepo vabljeni!

Upravni odbor

Domov k Očetu je odšel 9. junija, gospod

Pavel Homan

Pokopali smo ga 10. junija na Olivosu.

Prisrčna zahvala msgr. dr. Juretu Rodetu za molitve ob krsti, za pogrebno mašo, za tolažilne besede in za vodstvo pogreba.

Prav lepa zahvala Matiji Borštnarju za molitve ob krsti.

Zahvala tudi vsem, ki so ga hodili kropiti, se udeležili pogrebne maše in ga spremili na pokopališče.

Priporočamo ga v molitev.

Vika, Bernarda, Mara por. Pleško,
Ivka por. Praprotnik sestre,
Rudi Praprotnik svak,
Janez, Anka, Metka, Rudi,
dr. Andreja z družinami,
nečaki in nečakinje.

Carapachay, Ljubljana, Šk. Loka, Grosuplje

Doigral je vlogo svojega življenja in odšel k Bogu po večno plačilo

Nikolaj Jeločnik

režiser in igralec

Spominjajmo se ga v molitvi.

SLOVENSKO GLEDALIŠČE BUENOS AIRES